

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap

Megjelenik Csáktornyan hetenkint egyszer: vasárnap.

Szerkesztési iroda: Fischel Fülöp könyvnyomdája helyiségében. — Szerkesztővel érkekezni lehet: Hatfőrn, Szendrői, Csáktornya és Szombaton 11 — és 4 óráskor. — A lap szállást díjazza vasárnaponként minden külsőben *Muravidia* szerk. nevére küldendő Csáktornyára.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvnyomdája Csáktornyan. Itt küldendő az előfizetési díjak és hirdetések.

Előfizetési árak:
Égész évre . . . . . 4 frt
Félévre . . . . . 2 „
Negyedévre . . . . . 1 „
Egyes szám 10 kr.

Hirdetési árak:
Hirdetéseket meg előfizetőknek: Budapest: Goldberg, A. V. Károly, Irod. Helyben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., és Daus G. L. és társai. Frankfurt a M.: Daus G. L. és társai.
Nyitólár pettószra 10 kr.

CSÁKTORNYA, 1886. NOVEMBER 22.

Megyénk új főispánját kinevezése alkalmából az egész megye közönsége a legrokonoszevsebben üdvözölte. Egyrészt a tisztelet a főispán ur irányában másrészt a köteleességérzet lapunk olvasói irányában arra ösztönöz beuntünk, hogy ama szép ovációkat amelyekben Svastits Benő főispán ur Ö Meltósága részvétel a muraközieknek is tudomásukra hozzuk.

Alig, hogy a hivatalos lapban megjelent a kinevezetés, f h 15-én Zala-Egerszegén délelőtt 21 moszárlóvés adta tudtára a város lakóinak a várva — várt örömhírt. A város csakhamar ünnepi dísz öltött. a házakon nemzeti lobogók díszlettek. Este a város fényesen ki volt világítva és a polgárság fátylós zenével tisztelet meg az új főispánt. A város érzelmet Németh Elek va rosi főgyzö tolmácsolta szépen kidolgozott és lelkesedéssel elmondott meg szédél, amelyen főispán ur formai szépségben gazdag és igazi szónoki vervelel elmondott beszédében válaszolt.

F. hó 16-án délelőtt a megye tisztikara tisztelettel főispán urnál. A tisztikar nevében Gözöny László megyei főjegyző ur az igazi bensőség melegevel, remek beszédében üdvözölte Ö miltóságát; amire főispán ur a megindulás hangján válaszolt.

A megye tisztikara után Zala-Egerszeg város közönsége nevében nagy-számú küldöttség tisztelettel főispán urnál. Kovács Károly polgármester me leg szavakban adott kifejezést azon ószinte örömnök, mely a város polgárainak kebelét áthatá. Főispán ur meleg szavakban ígerte, hogy új állásában is hű támogatója leend a város érdekeinek.

Nagy-Kanizsa város 92 tagból álló küldöttsége f. hó 18-án délelőtt külön vonaton érkezett Zala-Egerszegre üdvözölni a főispánt. A küldöttség szónoka

Babóchay György polgármester volt, kinek beszédére főispán ur szokott ékesszólással válaszolt.

Letenye és Z.-szl Gróth városok szintén küldöttségileg képviselték magukat, hogy kifejezést adjanak Ö Miltóságá iránt melyen érzett tiszteletüknek —

A minden oldalról nyilvánult lelkesedés legfényesebb bizonyítéka annak, mily osztatlan örömmel fogadta a megye közönsége Svastits Benő új Ö Miltóságának főispánvá való kinevezését.

A főispáni beiktatási ünnepély december 1-én tartatik meg a következő sorrendben: Délelött fél kilenc órákor a megye főjegyzője megnyitja a gyűlést, melyen küldöttség választatik a czézből, hogy a főispánt a gyűlésre meghívja. A küldöttséggel a főispán a a templomba megy a 9 órákor megtartandó „Veni Sanctera,” melynek befejeztével a főispán a küldöttséggel a gyűlésterembe vonul; itt leteszi az esküt és megtartja székfoglaló beszédét, mely után a közgyűlés nevében Gözöny László megyei főjegyző üdvözi. Ezután a közgyűlés a kitűzött tárgysorozat ér telmében folytatják Gyűlés után a hatóságok, testületek és egyletek tisztelegnek Délután 2 órákor bankett leend az „Arany Barátságban.”

A muraközi bizottsági tagok külön fognak tisztelegni. Lapunkat az ünnepélyen szerkesztő fogja képviselni.

Miért szükséges az iparos ifjak oktatása?

Érek óta hangzatosítja a sajtó, és maga a nmeltóság közoktatásügyi miniszter ur: is felhívta társalalmunk figyelmét a magyar ipar fejlesztésére, mert ipar nélkü egy állam sem bír boldogulni, ettől függ a modern világ gazdasága. Franciaország három nagy gazdasági és állami válságból menekült meg kifejett ipar

által, s az ipar hatalmas föllendülése Ang-lorszag népességét alig 30 év alatt több mint megkétszerezte.

A mi „par excellence” agrár államunk az utóbbi időben a benntek kördívevő vármálózat által oly lejtőre jutott, hogy a mezőgazdaszat a minimális jövedelemre lett redukálva, s a rossz termékek a bukás szélére sodorták a kis birtokosokat. A mi nyers terményünk ára rohamosan hanyatlak alá, nincs biztos piacunk, hol értékesíthetők a feleslegest, mióta Angolorszagból az amerikai verseny által kiszorultunk, s ezzel szemben nincs oly fejlett iparunk és kereskedésünk, hogy ezzel versenyezze a külföldt azt visszazerezhetőnk, amit terményeink elvesztettünk.

Mikor fog a gabona ára ismét emelkedni, vagy egyáltalában emelkedik-e ismét oda, ahol csak a közelmúltban állott, nem tudjuk, nincs is hozzá reményünk, hanem annyit tudunk, hogy az iparcikkék ára — most is az, mi régebben volt. Oka pedig ennek az, hogy az ipar nálunk még csak most éli gyermekkorát, — s a tőlünk öleső áron kivitt uyers terményeket mint kész anyagot drágán kell vissza vásárolnunk.

Ila tehát a gazdasági válságot, melyek közöttben állunk, el akarjuk háritani, akkor mindent el kell követnünk iparunk fejlesztéséért, s a közelmúlt országos kiállításunk megnuttata, hogy a magyar ipar is versenyképes lesz, ha nem hagyjuk a figyelmetetést, mint dres szót tova repülni, s az állam és a társadalom körülte dolgozunk.

De lehetséges-e az ipar fejlesztése művelt és szakképzett iparosok nélkül? Azt hisszük, erie maguk az iparosok fognak nemmel felelni, elég szomorú példa rá a mult s az eddigi gyakorlat.

A mi társadalomunk az academi-kus képzettséget szereti, a ki tanul, és „ur” akar lenni, — nem azért tanul, hogy a munka-téren, vagy a köznapie életben érvényestse ismeretét, s a szülők

balga felfogásukban a munkát az ipar terén szégyennek tartják, — s az iparost és kézművet mint rangon aluli embert nem becsülik, inkább örökös dijakóság a kárhözhatják gyermeküket, mintsem szabad, önálló és művelt iparossá képeztették volna. Pedig csak a munka tesz szabadá, beszél minden nyelvet és megnyitja az egész világot.

Ezen sajnos és visszás állapotok okozták azt, hogy az iparosok egész mostanáig, a legértelmezenebb egyéneket voltak kénytelenek tanoncúl befogadni, s ez nemcsak az iparos testületnek vált szégyenyedő, de az állomnak is hátrányára szolgált. Sok iparos nem tönkre az utóbbi időben, de ezek nagyobb részét az értelenség és az urhatatóság, — mi a fél- vagy képzelt tudósokat igen jellemzi, — vitte a jégre, és elbuktak.

A magas kormány, belátva a visszás helyzetet, azzal kívánja a fennálló állapotok nemikép lendíteni, hogy az iparos ifjak rendszeres tanítását és nevelését elrendelje s e czézből az alsófoku ipariskolák felállítását sürgeti, követeli. Az állam tehát megtette kötelességét, s a mulasztásnak, mi ezután észlelhető lesz, annak csak az iparosok lesznek okozói.

Nem mulaszthatjuk el tehát most, miön az iparos ifjak oktatása ismét megkezdődik, — az illetők figyelmét arra felhívni, hogy tanoncaikat a rendes iskolatogatóstól ismássa ne tartassák, hisz első sorban is saját érdekében teszik ezt, mert mennyivel könnyebben boldogulnak a művelt és képzett segédkekkel, mint a durva és faragatlan munkással, ki az erkölcsnek is legalsó fokán áll, s ki azon pár forintot, mit egész héten át megkeresett, vasárnap elmulasztja, és midőn a műhelybe visszaérkezik hétfőn — némelykor kedden — mámoros fejjel elrontja a reá bízott munkát, a megrendelőt bosszantására és a munkaaló nagy kárára, mert az ily esetek az ő — a gazda — tekintélyét rontják és bevételeit kevesbitik.

TARCSA.

Örökösödési szabályok hazánkbán.

(Jogtörténelmi tanulmány.)

(Folytatás.)

Az eddig előadottakból tudjuk már azt, hogy kik voltak a jogközösségek tagjai, tudjuk tehát általában azt is, hogy kik voltak a törvényes örökösök, s mindaddig, míg ezek közül csak egy is élt, a végrendeletet sőt az I. r. 52. és 53. ik cizimében elősorolták mind azon esetek, melyekben a kitagadás is helyet foglaltatott — habár nincs semmi kétség az iránt, hogy e kitagadásnak egyéb esetet is létezek — mivel pedig az első szerződés szemben a vagyon szerzeményének tekintettel, kötegségei az is, hogy ezt megítélte a korlátlan rendelkezési jog, habár a vagyon közigazgatásának itt is nagy szerepe volt, mert p. o. adományi jószágoknál a korona vagy máské mindig fennmaradt, ellenben nem adó mány javaknál a törvényes örökösödési rend, csak a tulajdonos rendelkezése hiányában foghatott helyet.

A miket mondtunk a végrendeleti örökösödségről, ugyanazokat kell tartani az örököszerződések iránt is, miután emittök már azt, hogy az örökösödésnek e neme törvényeinkben szabályozást nem nyert.

Ezek után áttérhetünk a törvényi örökösödsére, de előre kell becsmájni azt, hogy a jogközösségek tagjai majd csak fiak, majd pedig egyszersmind leányok is lehetnek, mely körülményre nézve befolyással volt az egyes javak jogi természeté a fekvőjavak szerz

módja s miként már láttuk, az adományi levél záradéka és az első szerzőnek rendelkezesi tenye.

Az I. résznek már ismertetett 18-ik ciziméből kitetszőleg a szolgálattal szerzett birtokok és birtokjogviszonyok csak a fiukat illették rendszerint, a leányokat pedig csak kivételesen; ellenben az akár természetileg, akár pedig jogilag inoknak vélt dolgok egyaránt illették ugy a fi, mint a leánygyi örökösöket, habár az egyes javakra nézve alább még leend meggyezni valóm. Kitiünk az az I. r. 19-ik ciziméből, midőn azon kérdésre, hogy a penzen vélt birtokjogok miért illették ugy a udágot, mint a fiágot? Verhözny magá „kikent felet: „Die quod ideo, quoniam pecunie inter res mobiles computantur. de rebus autem mobilibus tam paternis, quam etiam maternis, et filii filiae, sequales portiones fornicum et ex consequenti etiam de bonis et iuribus possessionariis, huiusmodi pecunia de quibus, utpote decedente patre vel matre filiae portione habere debent comparatis portiones congruentes ipsi filiiabus dantur.”

Igazolja ezt még az I. r. 99-ik cizime is stb. A mire majd egyébként vissza fogunk térni, de e helyen határozottan meg kell jegyeznünk azt hogy — a feniek szerint — a levő nemesi jószágokban örökjoga majd csak a fi, majd pedig egyszersmind a leányagnak is volt, de a melyből az utóbbi ha ki is volt zarva, bizonyos jogok még is megillették azt, s ezek voltak a későbbben érintendő leány negyed és Eajadoni jogok.

Régebbi időben rendszerint nem volt a leányagnak örökjoga az adomány után szerzett javakban, mert az adomány-levél záradékának reájuk való kiterjesztése — a családi érdekek megóvása szempontjából — egy a korona, mint az első szerző részéről csak ritkábban eszközöltetett s így a női fiakkal egyenlő jog csak az atyai vagy anyai penzen szerzett birtokokban a meg

ölt nemes díja feleben adottakban, a leány negyed cizimé engedett s azon birtokokban, melyekben húsítottak, illették meg. — Miden más birtokjogok pedig kizárólagosan csak a fiakat illették oly annyira, hogy még a testvérek penzen szerzett birtokok és birtokjogokban sem volt a leányagnak semmi joga, mert oldalról a nők nem örökösödtek Kitiünk az az I. r. 17. cizimének 4. 5. és 6. §-aiából.

Ellenben a nem adományi javakban egyenlő joga volt a leányagnak a fiakkal, miként azt az I. r. 19. ciziméből láttuk habár a szerzőnek módjában állott a leányok elvelbi jogat korlátozni. de az I. r. 21. cizime 2. §-nak következtét tartalmazó záradékából: „Verum tamen filiae, seu foeminae sexus homines de ejusdemodi pecuniarum summa portiones suas merito habere possunt.” továbbá a 73-ik cizim I §-nak következő szavaiból: „Et ob hoc in tali casu homines foeminae sexus non nisi de pecuniis super redditus portiones suas rehabere poterunt.” Kitiünk az, hogy azon 64. pénzbeli, mely nemesi jószágok szerzésére fordított. Örökész a nőagat is illette s esetleg az a birtok felbontásán is követhette, és a közbesszi szerint leány rész a fiak által pénzben kiandandó volt.

Tekintve az örökösödési rendet, első sorban hivatal voltak a lemenők, vagyis az örökgyónak törvényes, vagy — bár apjuk halála után született — de törvényessítetett gyermekek s ezek képviselői, az unokák dédunokák, s így tovább, az előbbieket fenjünk, az utóbbiak pedig törzsenként is pedig ugyanazon szülőtől valók mindkét szüle után, a különböző szülőtől származók mindegyike csak saját születte után nyervek osztályrészt. betudatván kinek-kinek osztályrészebe mindaz amit akar már előre kikapott, akár elszakított akár pedig egyéb módokon elidegenített.

Kivételképen az I. r. 40. cizimének 2-ik § a szerint az atyai ház a legfőbb lny-gyermekek illette ugyan, de a többi fiak vagy testvérek részére is az atyáéig hasonló-értékű volt emelendő. A 90. cizim szerint minden ingó dolog bármi lett legyen is az, a hátrahagyott özvegyt a fiak és leányok közt közösen osztaltat fel, kivéve a férj kössiovoat s értékesebb öltözéket, melyek kizárólag az özvegyt, a hadi leggyereket pedig az apja pecsétgyűrűje más családi jelvényei, könyvei, papírai és lovagló szerzőmával együtt kizárólag a fiakat illették a leánygyermeknek illette, de ha ilyenek nem voltak, vagy ha voltak is ugyan, de a fiak az atyáé még annak életében meg szótak vagy a leánygyermeknek kiházasításnyertek, akkor ezen ingók is mind a hátrahagyott feleségre szállottak. A 42. cizim szerint a legidősebb fiú illen a család iromanyok és oklevelek gondozása, kivéve ha ez elmeleget vagy teközli fia volt, avagy ha többi testvéreknek megkárosítására törekedett, mert ez esetben az utána következő legidősebb fiú illette e j-g, amivel véte járt az osztály előtti perekök közös kötegségen leendő adításának és a már megindítottak elemi védekezésének joga, s illették kötelezettsége is. Miből kitetszik, hogy az osztaltan örökös közös egyéneknek tekintettel, annak minden gyarapodása közös hasznát, apadáské pedig közös veszteséget szált. Sőt III. Károly 2-ik rendelkezése 47-ik cizike szerint a testvérek mindazon birtokokat, melyek általuk az atyai vagy anyai ősi birtok jövedelméből szerzették, szinten birtoktalan közös osztály alá bocsátják, de nem egyszersmind a más után szerzettiket is, mert ezeket a maga és örökösie részére megarthatja ugyan de lenthagatván ezekben testvérei és azok örökösie részére — a törvényes örökösödes.

(Folyt. köv.)

grob ovoga, i ovo bi namah bilo obracunanje stanovite vadjlinge to je, da je Kolihka Mollah clovek za zivot, koj jako ljubi ono, kaj koran prepoveda, kaj sam jako dopušta. Budimsko dobro vino svakak je ugodnije pitje, nego ouz, od putnikov koji a nezavidno gustuša, na zaugugajuču zvanoj vodi, koja vu slabom šeludca 48 ur počiva. Kolihka Mollah na svaki je nečin bolji ukus imel, kupil si je nove novcate papuče, kojim je rekel kak to vu pripovesti povedaju, hipp hopp naj se tam postavim, kam očem, i i Kolihka Mollah, kakti golub koj vu jednoj vuri 15 miljah daljine preleti, tak rekuč letil je, koj je meseca augusta, tak nekud po obalah Smyrne bludil, na bratveno vreme točno je dospel vu Magjarsku, pokazavši, na koliko moru odkoracati putničke Karavane, kada bi papuče pravcate kreluti imale.

I Kolihka Mollah govori je vnozinu jezikan i magjarski je govoril, da on verda vu svrhu razširenja istočne civilizacije putuje.

Mali varoš zevsim se je preobrn od nenavadnoga pojavljenja. Jeden s dugin kaftenom velikim turbanom črni clovek se pokaze, velikomu, malomu na čudnovatu lepotu, zvedljivo znamenje uzvitlalo se po celom varošu, ljudi su hvaleči ovo prištevajući si jeden drugomu od izvanrednoj zgodi. Jeden Turak je i varošu. Jeli ste već videli Turčina? Gospodja Baron pak vre iz zahvalne pripravnosti govoreči: ov dobi clovek, jeden je izmed onih, koji su slavjenomu Kossthu, negdašnjemu dobromu staromu gospođu Benu, davnomu dobromu gospođu Beothju, sinu pošovanoga gospođa domobranskoga zapovednika, pak Janošu Paklinču za skrivačenja kroz dugo vremena stana dali; anda najbolji stan treba dati Turčinu, kakovoga ima samo vu malom varošu.

Kolihka Mollah se anda nastanil k staroj gospi Orovecyvoj, k negdašnjoj dobroj udovici upravitelja, gde bi ga zaista dobro obstrba bija čekala, pušeča se vegera, dobro novo žiljivo vino, dobra mehka postelja, koja bi s podpunom nasladom bil mogel uživati, da ga nebi bilo bantavalo proučenje razširit se imajube civilizacije, da nebi bil za prednji posel držal, da je on, kakti vučeni putnik podjedno pozvan proučavati pučke uvade nagnutja gospodarsvne poticaje a sve ove vro je lahko opazil pri veselim zveketanju kupice, slušajuč pesme zabavljajučih se dečicah, uživajuč živahnih glas mušike vu desetokih krčmi, ne samo učeč, nego razblazjuječ se nad šaljivini govori od pitja razigranih pivcev.

(Dalje sledi.)

Pesme odricanja.

(Prevodil: A Pataki.)

(Dalje.)

Samo dah vetriča hladni
Sepče kad kad vu blizini,
A suzom se mojom gđa-gđa
Samo zvezda igra mala.
Nit me vidi, nit čuje gdo,
Samo vetrič, zvezda samo,
I nit jedno niti drugo
Mene neiče za vodju.

Došulja se obadvoje,
Nepita za dopušćenje,
Pak i čemu, am znadem ja,
Da sim tuđe već od zdavnja!
I kad ovak v tihoj noći
Iznenade me v celici,
Gor odnesu mu poruku:
Da te ljubim Deva verno!

Kakti da bi svaka zvezda
Jen moleči angjel bila,
V čijem milo-blagom oku,
Milostnicu vidim suzu,
Kakti da bi svaka zvezda
Jen moleči angjel bila.
Tak sakrita gor na nebu,
Kano ja tu v samostanul

Po večerih kad mi vsune
Žoltar pojuči govore,
Po jen svetli traček zvezda,
V celicu mi pusti onda.
Po večerih samo mnoštvo,
Zvezda vidi me blizenstvo.
Ono čuje, razme samo,
Kad se molim Bogu barno!

(Drugiput dalje.)

Kaj je novoga?

— **Zrušeni breg.** Vu Svajcarskoj bitzo Altorfa zrušila se je jedua kamenta stena od Waldiussen zvano gore. Iz brega doli koturajuča se stena raspočila se je na četiri strani i drla sve kaj kaj je pred sobom našla: Jeden del stene poručil je jedne dovice hižu, koja je pod bregom bila. Zrušenje stene je takovu larnu zrokovalo, da su tujam vu Altorfu počali i išli iskat gde je to grmljenje bilo. Ljudi su našli zarušenu hižu i vu tjoj dovici i slugu žive i zdrave. Hiža je zrušena, ali vekslega kvara nema.

— **Ubojstvo.** Vu Ludáš zvanom mestu su 14 o. m. vu krčmi zabavu složili, gde su se ljudi dobro napili sladkoga vinca. Na večer od sedmi vuri selo si je sedem ljudih na kola, i popevajuč peljali su se dimo. Putem je jeden pajdaš, nezna se jeli je skočil ili opal, samo da je nekak iz kolih doli dospel, drugi je taki za njim skočil, i ili je štel pomoći ili pak se buhati. Drugi pajdaš, misleč, da se je kaj pripetilo, poskakai su s kol i pričeli su jeden drugoga navlačiti i porivavati, prez da bi znali zakaj. Jeden izmed njih zavikne, da ga je netko vpičel, a na to su se svi razišli, svaki k svojemu domu. Ranjeni Blesič Blaiš otišel je vu bliznu oštariju, i prosil je vodu, da si ranu opere, ali se je doli zručil i vumrl. Mrtvoga i druge pajdaš su žandari vu Ludáš odpravili, i mrtvo telo drugi den razparali. Blesičova mlada žena, koja je pred 6 tjedni dvojke rodila, bila je jako ošlaba, i s težkom mukom je čekala, kakovoga glasa bude čula od muža za si. Po polđan došla je njezina mati i potvrdila, da joj je muž vumrl. Mlada žena pogledue s suzinim okom vu zibki ležeči decu, doli opadne i izpusti dušu. 16 novembra su dopeljali i muž vu raki dimo, i položili su obedu vu sredini hiže. Iz cele okolice su se ljudi okoli njihove hiže, ter osim dvojkov još se je dvoje druge deca plakalo za zgubijene roditelje. Mrtva tela su 17 o. m. zakopali. Drugi pajdaš vu vu reštu, ali se još nezna koj je krivac.

— **Medved.** 9 o. m. nekoliko stanovnikov iz N. Jakoba išlo je vu sumnu po drva. Vu šikarju bili su tri medvedi, od kojih je jeden napal Balockai Janoš zvanoga cloveka, koj se je odružil od pajdašev. Medved ga je doli bitil, ali na sreću je clovek na čerovi opal, i s rukami se čvrsto za korenje prijel, tak da ga medved nije mogel obrnuti i za črevo ga pograbit. Na to je došel Balockai pves i oditral medveda. Cloveku je ves hrbet sdrapaul.

— **Nesreća pri zidanju cirkve** Vu Neapelu zidjeju cirkvu, koja se bude zvala "Srce Jezušovo". Ove dneve se je jedua greda pod boltom vtrgla. Čiglove je 14 težakov zakopalo. Jeden je taki mrtev ostal, sedem jih je teško a drugi lahko ranjeni.

— **Gladovanje vu reštu.** V Londonu je Erdley jurist spluskal kučija svojega oca. Srdit otec zatuzil je sina i sud je mladoga cloveka odsudil na 4 meseca. Mladi Erdley rekel je, ako ga zapreju, onda nebuđe nikaj jel, ter za istinu nije šest dni nikaj hrane k sebi zel. Našli su ga omedlenoga vu reštu. Doktori su mu s cevjom pučali vu njega extracta od mesa. Na to je k sebi došel, ali je opet rekel, da se bud s gladom skončal. Mati ga je klečeč prosila, naj si sam uzveme življenje, ali nikaj nije poslušul. Budući sud popustiti nemre, velju da bude precarant mladi clovek naskoro vumrl. Otec se je od žalosti takaj štel već sam skončati.

— **Kolera med mladinom.** Vu Talijsanskoj vu Gunea zvanog državi se je već s protuletja kazala kolera med kokošimi, pak se je već na daleko razišla. Vu Pianezi, Collegno, Lucerno i Torn-se kokoši jako pogibaju. Znaki betegu su: nejednaki hod, temne oči, vu nosnicaj se nekakva voda kaže, ruša pomodri i skup se zveleče, kokoš krči primeju, bisto joj je vlazno i smrdljivo. Za ovimi znaki naskorom pogine mladine. Poglavarstvo vćini svemoguče, da se kokoši oslobodiju toga betegu.

— **Zločinec.** Vu Orvényes-u blizo Tihanja se je sledeće ubojstvo pripetilo. Kéyer Janoš poštenja vreden selski kovač išel je zadnju nedelju s jednim prijateljom v gorice, da se tam s dobrim vi-

nom malo okrepiju. Za njimi došel je i kovačev detič vu klet, pak si je sam natočil vino vu kupicu. Gospodar ga je zaspač, kak si vupa sam prez dopušćenja natakati. Na to zeme detič iz stavljauča hamra i tak vudri gospodara po glavi, da se je mrtev doli zrušil. Kovačov prijatelj se je prestrašil i odbežal vu selo. Detič je odnesel gazdu na najže, vudril ga još nekolikopt po glavi, i zakopal vu seno. Keyerov prijatelj je prijavil krivica birovu, koj je taki dal detiča vloviti. Detič je taki priznal, da je kriv, i povedal kam je zakopal mrtvo telo. Več se vu Egersegu spomina s sudci.

— **Bibličke povestnice** su izlazile po medjimurkim jeziku vu Fischeh Filipovoj kujizari. Mislimo, da Medjimurci s rastodjem čuju-ju od glas, ar vu Medjimuru po našem jeziku ni smo imeli biblije, a vu ilirskim jeziku pisane pak smo ne razmeli. Ove biblije zadržavaju pripovest starog i novog zakona i 20 lopi kipi s nadajaju vu njih. Cena knjigi je: 30 krajcarov.

— **Dobročinstvo** Vu prelim tjednu pokopani Fischer Nathan čakovečki židovski trgovac je 50 frtov ostavil vu testamentu za čakovečke kršćanske siromake. G. Prusats Alojz biro v je 16. i 17-ga o. m. rezdelil 50 frtov med siromakom. Lepi čin bil je to od pokojnoga.

— **Vu Obćini Orehovici** 14 o. m. bilo je posvetilječ križnog dreva; poglavarstvo dalo je napraviti iz nova lepi pilu. Na ovom posvetiljuču bili su, duhovni ljudi; izmed njih: Velečastni G. Vicejaprist iz Sv. Marie, koji su lepo predstavili ljudstvo, poglavarstvo, njihove brige i stroške i na koj cilj su to napravili, anda ljudstvo je dobro razmelo ove vugodne reči. S tim želju svi skup, da Bog poživi Vel. gosp. Vicejaprista na vnoge dobre godine. Pri obedu su se takaj dobro zabavljali. Bili su i g notariji i svojom gospođu, jeden drugomu l'posu napijali a mužari strelali na veselje vu znak, da Bog svu ovo pogl. i duhovnu gospodu poživi, a od gospode ta želja: poživi Bog poglavarstvo i celu obćinu na taj cilj, da ono delo, kaj su započeli su lepo dokončali. A. T.

— **Veliki oženj bil** je 22. o. m. vu Nagy-Ovedu (Komárom varm.) Oženj pričel se je ob 9 vuri na večer, pak je do 11. vure 35 hiž izgorelo. S težkom mukom su i trideset i šestu hižu obranili. Oženja je sigurno netko hotonce zrokoval, jer po onoj okolici ima vnoge lopovov, koji na takov nečemeru način namebeju stanovnike na nikaj.

— **Ubojstvo.** Breyer Ferenc stanovnik iz Doborjana (Sopron varm.) je 22 o. m. zval svoju ženu vu komoru i zatukel ju je s sekirom. Zatim išel je vu kuhnju i tam si je najstarešu zamuznu kćer Johannu s sekirom po glavi vudril i na mestu zatukel. Mlajša kći Terezija pograbila je oca za ruku; ali ga je taki pustila i pobegla. Kad je zlobice još 14 leta staroga vnuka zatukel, odbežal je od hiže i još ga nisu našli. Jako ga išćeju na sve strani.

— **Vu Legradu** je Gyórfy Jano, kanzički fikal započel družto za odhranjivanje male dece, kojemu družto je pri štojnicu Neusinger Janošova dovica. Gyórfy Janoš je daruvul jedno stanje za školu, kam budu mala deca hodita igrat se, i da se pripraviju za redovitu školu

— **Jeden Ispanović** Spazje zvani drugorski oficir je već vu više varoših prosil penze za putovanje. Na zadnje je vu Uj-Viečku nekaj zakrivel, i zato su ga odpravili iz Magjarskoga orssga; doznalo se je, da sa istoga i iz Srbije pretirali. Ministerium je već svim sudon na znanje dal to.

— **Veliki oženj bil** je 23-ga o. m. ob 10 vuri vu D.-Dobravi. Veliki veter nije dopustil, da bi ljudi gasiti mogli. Više od te velike nesreće, budemo vu dođućem broju naših novin pisali.

— **Posvetiljuče.** 21 o. m. bila je svečanost vu Hodosani (fara Sv. Gjurgj) Presvetli gospodin Mihalović nadbiškop i kardinal dopustil je, da hodosansku cirkvu porek-saju i turna na višće zdigneju. Stroške naplatili su iz cirkvone kase, a i puk je

daruvul 400 frti. 21 novembra čoslo je vnoge puka iz susednih farah i Hergar Itran namestni vicejaprist i svetomarski plebanuš je posvetil, ili bolje rekuč blagoslovil kapelu. Pod sv. mečom je popeval puk lepe magjarske pesme vu horvatskom jeziku. Po meči bil je obed pri cemertru Purič Vinciju, gde nije samo vnoge svećenikovo bilo, rego su došli takaj preločki vredni sudci i kotarski doktor i t. d. Napitnice nisu falele. Prva glasila su na presvetloga g. nadbiškupa G. Pecezek Gj. plebanuš sv. jurski je čast vreden, ar je n-emu moći to zahvaliti, da se je ova kapela ponovla. Bog ga dugo na radost farnikov, naj poživil

CENA ŽITKA.

Pšenica 8.30 8.50 — Hraš 5.50 — 6-80
Ječmen 5. — 6.50 — Zob — 6. — — —
Kuruza 6.25

LOTTERIJA.

Budapest 21. novembra 1886.
10. 23. 15 89. 19.

Szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
Urednik.

Hirdetések.

1957 tk. 86.

Arverest hirdetmény.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miként a csáktornyai templompénztár végrehajtatonak T k á l c s e c z I s t v á n pítjánj lakos végrehajtást szenedvó ellen 500 frt tóke s jár. iránti végrehajtási ügyében a n-kanizai kir. törvényesék s a csáktornyai kir. járásbiróság területén lévő Osáktornyai községi 197-ik sztkjben 507, 613, 965/b, 976/b, 1072 1081 hrsz sz. a felvett s 899 frtra becsült ingatlanok s tartozékai

1886. évi december hó 10-ik napján d e. 10 óraker

alulirt hivatalnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladattni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át vagyis 89 frt 90 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42 §-ában előirt óvadékképes papírral a kiküldött kezéhez letenni, a többi feltételek a bíróság-nál megtekinthetők.

Kelt Csáktornyan, a kir. jbiróság mint tkkvi hatóságnál 1886. évi május hó 25-ik napján.

489 1—1

1942 tk. 86.

Arverest hirdetmény.

A csáktornyai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik miként S o l t i c s M i h á l y felső pusztakoveczi lakosnak B e l l o - v i t s I s t v á n buzoveczi lakos végrehajtást szenedvó ellen 48 frt tóke s járuléka iránti ügyében a n-kanizai kir. törvényesék s a csáktornyai kir. jbiróság területén lévő Csáktornyai községi 209 sz. tkjvben 374, 357, 375 s 753 hrsz. alatt felvett ingatlanokból s tartozékai ugy a hozzá tartozó legelő s erdő illetményből B e l o v i t s I s t v á n t illeti 398 frtra becsült fele

1886. évi december hó 7-ik napján délelőtti 10 óraker

Csáktornyan a kir. jbiróság telekkönyvi osztályánál megtartandó bírói árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is elfognak adattni.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át vagyis 39 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában előirt óvadékképes papírral a kiküldött kezéhez letenni, a többi feltételek a bíróságnál megtekinthetők.

Kelt Csáktornyan, a kir. jbiróság mint tkkvi hatóságnál 1886 május hó 25-én.

488 1—1

